



**První letošní
Středočech:
Matěj Tesař** str. 2



**Silnice jsou
ve velmi žalostném
stavu!** str. 3



**Zrušení poplatků
Mladá Boleslav
uvítala** str. 5



**Kraj na veletrhu
v Brně lákal na
středověk** str. 6

Středočeské listy

Informační měsíčník Středočeského kraje

únor 2009

Středočeský kraj chce vlastní univerzitu

Možná už za dva roky si maturanti budou moci vyplnit přihlášku na novou vysokou školu – Královskou univerzitu střední Čechy. S projektem středočeské univerzity přišel hejtman David Rath – podle jeho představ by ji mohlo navštěvovat tři tisíce až pět tisíc studentů.

Přestože je Středočeský kraj největší z krajů České republiky, má nejvíce obcí a žije v něm milion dvě stě tisíc lidí, je zároveň jediný, který nemá veřejnou vysokou školu. Proto se hejtman David Rath rozhodl zřídit středočeskou univerzitu.

„Hlavním důvodem je udržet mladé lidi v kraji, aby nemuseli za vzděláním cestovat. Dojíždění zatěžuje veřejnou dopravu a vede k vykládání kraje,“ uvedl hejtman. Univerzita je podle něj také zajímavým zdrojem zaměstnání pro kvalifikované pracovníky. Na vysokou školu bývá často navázán i výzkum, který nabízí další kvalitní pracovní místa.

Založení univerzity v současné době připravuje pracovní skupina složená z odborníků a z lidí, kteří mají se zakládáním vysokých škol zkušenosti. „Mezi hlavní úkoly této skupiny patří vypracování návrhu zákona a doporučení studijních oborů, které se budou na univerzitě vyučovat,“ sdělil náměstek hejtmana pro oblast regionálního rozvoje a evropské integrace Marcel Chládek. Už v únoru hodlá hejtman začít jednat o podpoře v Parlamentu. Podle něj projekt schvalují poslanci například politickým spektrem.

Rektorát nové středočeské univerzity by měl sídlit v Jezuitské koleji v Kutné Hoře. Objekt je majetkem kraje a jeho rekonstrukce je těsně před

dokončením. Univerzita bude nabízet bakalářské, magisterské či doktorandské studium a sloužit studentům by mohla začít do dvou let. Zaměřit se má na obory, po nichž je na pracovním trhu poptávka. Jedním z nich je zdravotnictví, konkrétně vzdělávání středního zdravotnického personálu. „Rádi bychom tu viděli fakultu zaměřenou na farmacii, fakultu zaměřenou na dějiny umění a restaurátorství, ale i třeba fakultu se speciálním zaměřením na veřejnou správu, respektive výchovu kvalifikovaných úředníků všech typů veřejné správy,“ dodal Rath.

Přímo v Kutné Hoře by měla vzniknout fakulta umění a restaurátorství. Bakalářské a magisterské obory pro zdravotní sestry by se mohly vyučovat v Kolíně, Kladně nebo Mladé Boleslavi, kde by školské zařízení bylo provázáno s krajskými nemocnicemi. Fakulta cestovního ruchu by měla být v Poděbradech, kde by navazovala na tamní střední a vyšší školu stejného zaměření, a v bývalé závodní nemocnici v Příbrami by mohla být fakulta zaměřená na farmacii a lékárenství, které se vyučují pouze v Hradci Králové.

V první fázi by měly být zřízeny čtyři až šest fakult. „Naším záměrem je, aby v každém bývalém okresním městě bylo jedno vysokoškolské pracoviště,“ řekl náměstek Chládek.

O názvu univerzity zatím není roz-



Středočeští studenti by se již brzy mohli vzdělávat na nové univerzitě.

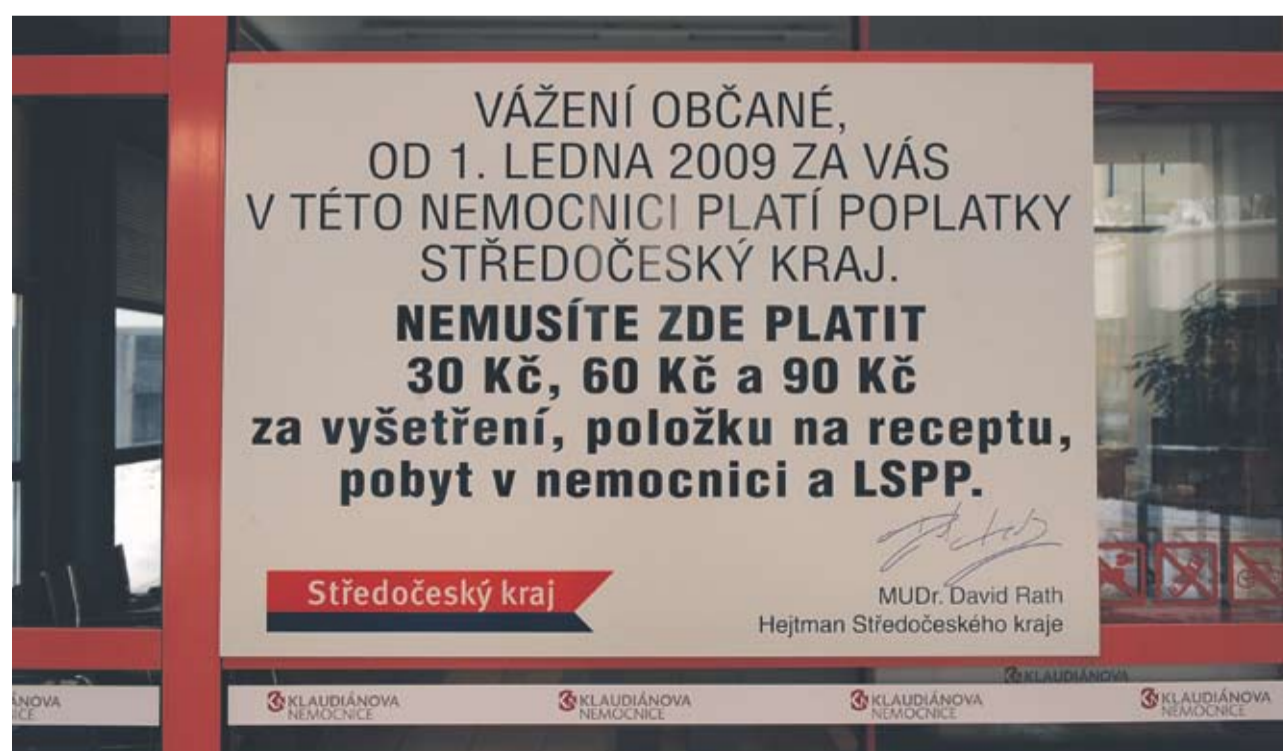
hodnuto. Vedení kraje oslovilo střední školy i veřejnost, aby vybraly z několika navržených možností. „Školám se s přehledem nejvíce líbil název Královská univerzita střední Čechy. Druhá skončila Středočeská univerzita Jiřího z Poděbrad,“ uvedla mluvčí hejtmanství Berill Mascheková s tím, že v anketě

na krajských webových stránkách bylo pořadí opačné. „Zvolíme název, který vybrali studenti,“ dodala.

O zřízení školy neuniverzitního typu, která by vznikla transformací několika vyšších odborných škol zřizovaných krajem, usilovalo už předchozí vedení kraje. Počítalo mimo jiné s tím, že hlavní

sídlo bude v Poděbradech a pobočky v Kutné Hoře, Čáslavi i Mladé Boleslavi. Studium se mělo týkat hotelnictví, gastronomie, cestovního ruchu, lázeňství, automatizačních systémů, metrologie, řízení jakosti, údržby a servisu techniky, veřejné správy, regionálního rozvoje a finančního managementu.

Krajské nemocnice nevybírají poplatky



Zdravotnické poplatky 30, 60 a 90 korun přestaly od nového roku vybírat krajské nemocnice v Kladně, Mladé Boleslavi, Příbrami, Kolíně a Benešově. Léčárny, které jsou součástí těchto nemocnic, od stejného data neinkasují třicet korun za každou položku na receptu. Všechny poplatky nyní za pacienty hradí kraj. „Krajské nemocnice byly na zrušení povinnosti platit poplatky dobře připraveny – všude visely včas informační tabule,“ uvedl hejtman David Rath. (Viz strana 5)

POZVÁNKA

na populárně-naučnou putovní výstavu

Jak se žije ve Středočeském kraji

Vernisáž výstavy, která potrvá do 27. března, se koná 11. února od 17 hodin ve výstavní síni Konírna Muzea Českého krasu v Berouně.

Výstava byla připravena za podpory Středočeského kraje. Monitoruje stav životního prostředí i způsoby jeho ochrany.

Ústředním prvkem expozice je interakční světelná mapa, která návštěvníkovi znázorní rozmístění jednotlivých prvků péče o životní prostředí v kraji.

Informace jsou podány názornou obrazovou formou, výstižnými texty a trojrozměrnými modely.

Součástí výstavy je sborník obsahující doplňkové údaje, užitečné kontakty i hry s ekologickou tematikou pro nejmenší návštěvníky.



Nemocniční lékárny posílí provoz

Hejtman Středočeského kraje David Rath se sešel s řediteli krajských nemocnic, aby s nimi projednal situaci v lékárnách zřizovaných krajem. Poté, co zde začal kraj hradit poplatky, se lékárny potýkají s obrovským zájmem pacientů a sjíždějí se do nich lidé z celého okolí. Ředitelé se s hejtnemem dohodli na organizačních opatřeních, která mají zvýšit komfort zákazníků - lékárny zaměstnají další lékárníky i pomocné pracovníky, kteří budou pomáhat vybalovat materiály, aby odlehčili laborantům. Tam, kde to bude možné, se plánují stavební úpravy, aby bylo více výdejních míst. Lékárníkům a laborantům vedení nemocnic přislíbilo vyšší odměny, které zohlední nárůst klientů lékáren, a tudíž i větší pracovní výkony. Zájem kraje je, aby občané byli řádně obslouženi bez delšího čekání. „Omlouváme se občanům, kteří nyní musejí čekat na výdej léků. Zvýšený zájem jsme kvůli zrušení poplatků čekali, ovšem ne tak vysoký. Situaci se intenzivně zabýváme,“ uvedl hejtman.

Krátce

Krizové centrum v Boleslavi

Krizové centrum pro pomoc lidem, na něž dolehne současná hospodářská krize, chce v únoru zprovoznit Mladá Boleslav. Jeho bezplatných služeb bude moci využít kdokoli. Lidé v něm najdou právní, finanční, sociální a psychologické poradenství. Boleslav se dopadu hospodářské krize velmi obává. Místní závod Škody Auto zaměstnává více než 20 000 lidí, v Boleslavi jich přitom žije asi 44 000. „Služeb centra bude moci využít kdokoli, ať byl zaměstnán v kterékoliv firmě. Nebude také určeno jen lidem bez práce, jak by si mohl někdo myslet,“ řekl primátor Raduan Nwelati Krizové centrum na Staroměstském náměstí bude otevřeno každý všední den od 8.00 do 15.00, v pondělí a ve středu pak bude jeho provoz prodloužen do 18.00. Město za stavební úpravy v prostorách centra zaplatí 400 000, jeho provoz pak bude ročně stát asi 1,5 milionu korun. Pro lidi postižené finanční krizí chystá město v budoucnu také bezúročnou půjčku. Pro tyto účely vytvoří fond s deseti miliony korun. Z tím není stanoveno, odkdy začne město půjčky poskytovat, zřejmě to však bude v březnu.

Nové přístroje v Příbrami

Dva nové přístroje má k dispozici oddělení ORL krajské nemocnice v Příbrami. Jedním z nich je ECHOSREEN, který slouží k bezbolestnému a nezatěžujícímu vyšetření kvality sluchu již u novorozenců dětí. Vyšetření echosreenem je možné provést i u spícího dítěte. Tato diagnostika je prováděna buď přímo na oddělení šestinedělí, nebo po dohodě na ORL ambulanci nemocnice lékařem či proškolenou zdravotní sestrou.

Druhou novou technikou, kterou se oddělení může pochlubit, je operační systém CelonLab ENT pro radiofrekvenční indukovanou terapii. Pomocí moderní chirurgické techniky je možné šetrně redukovat objem měkkých tkání. Proto je také v ORL oboru využívána pro operační léčbu chrápání, léčbu zbytných krčních mandlí, některých případů chronické rýmy apod. Tato metoda má pro pacienty mnoho výhod.

Medvědi oslavili narozeniny

Deváté narozeniny oslavili 13. ledna hrdinové televizního Večerníčku Médové, medvědí bratři Matěj, Vojta a Kuba. V medvěďáru na Městské hoře v Beřově, kde žijí od svých devíti měsíců, se sešly desítky gratulantů. Mezi nimi nechyběl berounský starosta Jiří Besser, jenž jim tradičně přinesl tři velké hrozny vína. Medvědi se ale nejvíce těšili na svého adoptivního otce, kterým je režisér Václav Chaloupek. Ten kromě medvěďů do svých pořadů zapojil i řadu jiných zvířat. Dalším Večerníčkem, na který se mohou diváci těšit, je Podivuhodná cesta ježka Aladina.

První letošní Středočech: Matěj Tesař

Čtyřicet devět minut po silvestrovské půlnoci se narodilo první letošní středočeské mimino. Jmenuje se Matěj, příjmením Tesař a na svět se prodral v mělnické nemocnici. „Nejrychlejší“ maminku do porodnice přijel navštívit a také obdarovat 20 tisíci Kč – středočeský hejtman David Rath.

Matěj Tesař přišel na svět jednoduchým porodem bez jakýchkoliv komplikací. „Rodila jsem poprvé, takže nemám s čím srovnávat, ale myslím, že vše šlo výborně, nejlépe, jak mohlo,“ řekla Středočeským listům šťastná maminka, čtyřadvacetiletá Markéta Tesařová z Mělníka, s tím, že porod ani netrval příliš dlouho. „Začal někdy v půl sedmé večer a čtyřicet devět minut po půlnoci byl Matěj na světě.“ Na otázku, jak se jí podařilo porod takto načasovat, odpověděla: „Nic jsme takto detailně neplánovali, to ani nejde. A kdyby mně někdo předpověděl, že budeme první, nevěřila bych mu ani náhodou – původní termín jsme totiž měli až 10. ledna.“

Recept na první dítě v kraji nechtěl prozradit ani jeho tatínek: „Výrobní tajemství,“ doplnil s úsměvem odpověď své manželky. U porodu byl a prý se mu to moc líbilo: „Byl jsem hodně překvapený, jak to všechno šlo lehce a bez komplikací. Je to úžasný zážitek, který mohu všem tatínkům vřele doporučit.“

Matěji Tesařovi váha krátce poté, co se poprvé podíval na svět, ukázala 3 400 gramů, měřit si jej rodiče nepřáli. „Nebylo to pro nás důležité, nechtěli jsme ho zbytečně natahovat. Změříme ho později, až bude trochu adaptovaný a bude se sám chtít rozvíjet,“ uvedla maminka Markéta a doplnila, že kdyby se místo chlapečka narodila holčička, dostala by jméno Johanka. „Po první zkušenosti, tady



Malý Matěj s maminkou a hejtnemem...

v mělnické porodnici, rozhodně pomýšlíme na další dítě,“ dodala.

Hned druhý lednový den se na prvního Středočecha roku 2009 přijel podívat hejtman David Rath. „Nádherný chlapeček,“ dělal radost mamince, která mu Matěje svěříla k pochození. „Budete jedním z prvních chovatelů,“ smála se Markéta. „Teď to chce dlouho nečekat a mít tak do roka, roka a půl další,“ kontroval hejtman, který miminu popřál hodně zdraví. „Ať se mu v životě daří a ať mu nechybí alespoň kapánek štěstí!“ dodal. Šťastní rodiče od něj vzápětí dostali obálku s dvaceti

tisíci korunami. „Moc panu hejtnanovi děkujeme,“ nechala se slyšet Markéta Tesařová. „Je to velmi příjemné, že nás takhle přivítal a pozdravil. Nečekali jsme to, takže nás to překvapilo a potěšilo.“ A jak naloží s dvacetitisícovým dárkem? „To vážně ještě nevíme, ale v domácnosti je pořád potřeba spousta věcí, takže se určitě něco najde...“

Zatímco před rokem byla novoroční noc ve středočeských porodnicích rušná, letos byla podstatně klidnější. Podle zdravotníků bylo totiž stálejší počasí, bez změn tlaku. Druhou letošní Středočeškou je holčička Šárka z Ne-

lahozevsí, která se narodila ve 02.17 v městské nemocnici ve Slaném. Další děti si poprvé zakřičely až pozdě k ránu – v Kladně, Kolíně, Rakovníku a Nymburce. První miminka narozená v jednotlivých okresech dostala od hejtnanství dárek – pleny či hračky.

Ve Středočeském kraji se rodí nejvíce dětí v republice. Od ledna do konce září jich statistici v regionu napočítali 11.541, což je o 2510 více, než činil počet zemřelých. Ve středních Čechách tak letos přišlo na svět více dětí než v Praze či Moravskoslezském kraji, které jsou lidnatějšími regiony.

Pocta Janu Palachovi

Částkou 100 000 korun ze svého fondu podpořil hejtman Středočeského kraje David Rath sochu nazvanou Pocta Janu Palachovi, která byla 19. ledna slavnostně odhalena v Mělníku. „Tento projekt je finančně náročný, proto jsem velmi rád, že mohu tuto částku poskytnout,“ řekl hejtman, který se také, stejně jako prezident České republiky Václav Klaus, odhalení sochy zúčastnil.

Monumentální dílo, které v roce 1969 vytvořil maďarský sochař žijící ve Francii András Beck, stojí přímo proti gymnáziu pojmenovanému právě po Janu Palachovi. Ten se v lednu 1969 upálil na protest proti pokračující okupaci Československa vojsky Varšavské

smlovy. Mělničtí se o 3,5 metru vysokou skulpturu začali zajímat, protože Palach se narodil ve Všetatech na Mělnicku a v Mělníku chodil na gymnázium.

Náklady na její pořízení byly vyčísleny na 1,5 milionu korun, město proto muselo vyhlásit veřejnou sbírku. Na česko-francouzský projekt přispělo 10 tisíc eur také Burgundsko, partnerský region Středočeského kraje.

Dalšími projekty, které byly v lednu z osmimilionového Fondu hejtnana podpořeny, jsou nákup automobilu Suzuki pro Občanské sdružení Kladno a masážní kurs v rehabilitačním středisku Dědina, který se specializuje na zrakově postižené.



Odkaz Jana Palacha je stále živý...

Studenti důkladně „vyzpovídali“ hejtnana

Zdravotnické poplatky. Školní autobusy zdarma. Dluhy kraje. Středočeská univerzita. Chování poslanců. Otázkami na tato (a mnohá další) témata doslova zahrnuli studenti benešovského gymnázia hejtnana Středočeského kraje Davida Ratha, který za nimi přijel na besedu.

Úvodní část návštěvy zabrala politologická přednáška o systému parlamentní demokracie. „Važme si systému, ve kterém žijeme!“ uzavřel výklad Rath. „Jednoduchá řešení nefungují a za celou dobu, co na planetě Zemi existuje život, nevynalezl nikdo systém lepší, prospěšnější pro většinu lidí, než je demokracie.“

Rušno v sále začalo být v okamžiku, kdy hejtman studenty vyzval, aby mu kladli dotazy. Les rukou a fundovanost otázek překvapily i ředitele benešovského gymnázia Zdeňka Zahradníčka, který byl debatě celou dobu přítomen: „Znám ty studenty, takže vím, že o věcech přemýšlejí a jsou schopni kombinovat, spojovat, formulovat

dotaz. Překvapilo mě ale, že se takhle dobře nachystali doslova ze dne na den. O besedě se totiž dozvěděli večera – byla sjednána velmi narychlo. Jejich dotazy považuji za velmi kvalitní, za projev lidí, kteří se zajímají o veřejné

dění. Byl bych moc rád, abychom tu měli samé takové děti.“ Otázka stíhala otázku. David Rath musel vysvětlovat, z čeho bude kraj platit zdravotnické poplatky či školní autobusy, jak moc se krajský úřad zadluží, ale také jak

on sám bude souběžně zvládat funkci hejtnana a poslance Parlamentu či se vyjádřit ke kontroverznímu působení nového senátora a svého bývalého spolupracovníka Vladimíra Drymla.

„Čekal jsem, že padne pět šest dotazů, ale tolik otázek a tak rozvinutou debatu jsem nečekal ani náhodou,“ komentoval bezmála dvouhodinový „výslech“ ředitel Zahradníček a vysvětlil, podle jakého klíče byli účastníci sedy vybíráni: „Z maturitního ročníku jsme vybírali studenty, kteří navštěvují společensko-vědní semináře, čili mají blíž k tématu politikologie, než ti, jež zajímá medicína, technika a podobně.“

Jedním z účastníků setkání, který hejtnanovi položil hned několik dotazů, byl Martin Stibůrek: „Hodně mě setkání zajímalo, proto jsem se podíval na stránky Davida Ratha a na jeho blog. Chtěl jsem se nějak zapojit do debaty, získat další informace a udělat si na nového hejtnana svůj názor.“

A jak to tedy dopadlo? „Byl jsem spokojen, myslím, že odpovídal celkem přímě. I když tak vysoký politik, jako je on, musí mluvit obrátě a do jisté míry se musí umět zavděčit každému.“



Studenti se na besedu velmi dobře připravili.

Silnice jsou ve velmi žalostném stavu!

Bezpečnost na silnicích. Kvalitně odvedené stavby. Spolupráce s dopravní fakultou ČVUT. Takové jsou „dopravní priority“ nového vedení Středočeského kraje. V rozhovoru pro Středočeské listy to uvedl náměstek hejtmána pro oblast dopravy Robin Povšík.

Jaký je podle vás největší problém dopravy ve Středočeském kraji?

Určitě její intenzita – střední Čechy jsou nejzatíženějším krajem z celé České republiky. Logicky, jsou v centru země, a navíc obklopují Prahu, do které směřuje většina hlavních tahů. To vše má za následek, že komunikace jsou velmi zatížené a v nedobrému stavu. Čtyři roky, jež nás čekají, jsou příležitostí využít jak peníze, které máme v rozpočtu, tak finanční prostředky z EU na stavbu nových obchvatů, kruhových objezdů, úpravy průtahů měst, ale i třeba na budování cyklostezek atd. Rádi bychom, aby tyto peníze byly v kraji vidět co nejdříve.

S intenzitou dopravy to zřejmě v budoucnu moc lepší nebude, spíš horší. Hodláte ji nějak „ředit“, nebo se spíš budete snažit rostoucímu počtu aut přizpůsobovat stav silnicí?

Jedna věc je kvalita současné silniční sítě, druhá veřejná doprava. S její nabídkou nejsme úplně spokojeni, byť musím uznat, že se mému předchůdci podařilo snížit průměrné stáří autobusů. Naším cílem je rozumně posilovat železniční dopravu. Rádi bychom, aby více vlaků jezdilo především na páteřních trasách, které jsou velmi využívány Středočechy k cestování za prací do Prahy a zpět. Ruku v ruce s tím musí jít komfort – to je jedna z věcí, na něž chceme rozhodně dbát. Budeme-li objednávat další vlakové spoje, musí být také na slušné úrovni nádraží, musí tam být zajištěno parkování a zároveň nám dopravce musí garantovat, že vlaky budou jezdit ve slušném standardu.

Cítíme také příležitost více se provázat s regionální integrovanou dopravou Prahy. Myslíme si, že komunikace mezi Prahou a Středočeským krajem dosud nebyla úplně nejlepší. Chtěli bychom protáhnout některé dosavadní spoje, které jezdí na našich tratích, hlouběji do kraje, aby komfortu integrované dopravy mohli Středočeši využívat více než dosud.

S drahami kraj vyjednává rok co rok a nebyvají to zrovna snadná jednání...

To je pravda. České dráhy nám vykazují, že aktuální ztrátovost spoju v kraji je přibližně 1,4 miliardy ročně – kraj hraje 900 milionů. ČD už s minulým vedením kraje předjednaly, že budou chtít každý rok tuto částku navyšovat, aby se ztráta, která jde na vrub ČD, snížovala. Jednání, jež nás čekají v souvislosti s přípravou jízdního řádu na rok 2010, budou určitě tvrdá. Předpokládám, že se na ně budeme připravovat už od jara.

Co se týče letoška, částku, kterou s ČD vyjednali naši předchůdci, se nám podařilo o necelých pět milionů snížit, takže jsme ještě trochu ušetřili.

V jakém stavu jsou podle vás středně-české silnice?

V poměrně žalostném – souvisí to samozřejmě se zmíněnou intenzitou dopravy. Je třeba ale říci, že v posledním roce, kdy si kraj na návrh ČSSD vzal úvěr, ze kterého posílil rozpočet kapitoly doprava, nastalo zlepšení. Nicméně – nejsem úplně spokojen s kvalitou dokončených oprav. Některé akce jsou velmi zdařilé, ale na druhou stranu objevujeme akce, kde kvalitní práce odvedena nebyla. Bójím se, že se některé stavby začnou časem trochu sypat a budeme do nich muset investovat znovu.

Které významné dopravní akce chystá kraj na letošní rok?

Spíš budeme dotahovat akce, jež připravili naši předchůdci. Ti také provedli tolik výběrových řízení a nasmulovali tolik akcí, že nám z letošního rozpočtu nezbyvá příliš peněz na nové aktivity.



Robin Povšík, náměstek hejtmána pro dopravu

Nicméně věřím, že většina naplánovaných akcí má smysl. Mezi ty nejdůležitější a také nejdražší určitě patří dokončení soustavy brandýských mostů. Dostali jsme se do mírných komplikací – některá občanská sdružení dala podnět, aby byl jeden z mostů prohlášen za technickou kulturní památku. Ale myslím, že to budeme schopni překonat... Kromě toho je tu řada dalších méně či více významných akcí. Třeba v Mladé Boleslavi chceme zahájit výstavbu takzvané severovýchodní tangenty – její financování garantuje

stát, ale investorem, realizátorem bude Středočeský kraj.

V poslední době se znovu začalo diskutovat o trase, kterou povede dálnice D 3 do jižních Čech. Podporujete tak zvanou stabilizovanou variantu odsouhlasenou minulým vedením?

Naše stanovisko je neměnné. V minulosti náš klub a náš dopravní expert František Vnouček prosadili stabilizovanou variantu. Nyní nemáme příliš důvodů spekulovat, zda ji měnit, či neměnit. Je to státní investice, ne naše.

Pokud vláda z nějakých důvodů změní postoj a řekne, že by chtěla trasu vést jinudy, můžeme se o tom bavit. Je ale třeba říci, že na stabilizované variantě nastala největší míra shody, byť samozřejmě i tady jsou subjekty, kterým vadí.

Další velkou investicí, o níž se hovoří, je nové letiště v Milovicích. Bude se budovat?

V žádném případě nepodpoříme výstavbu velkého nákladového letiště. Není důvod, aby další mezinárodní

cargo letiště vznikalo. Ať plocha funguje pro sportovní a menší civilní letadla, tomu nikdo bránit nebude. Ať se ale také využívá ke koncertům, tuningovým srazům, tréninkům... Chceme se ubírat tímto směrem a můžeme garantovat, že pokud nás občané sami nepožádají o velké mezinárodní letiště, my ho iniciovat ani podporovat nebudeme. Nedoporučujeme ani významné rozšíření letiště v Benešově.

Pomůžete městům, kterým ztrpčují život kamiony?

Je třeba, aby ministerstvo dopravy zabralo a splnilo, co slíbilo – tedy, že zavede celoplošné pokrytí mýtem na silnicích druhých i třetích tříd. Současně nyní analyzujeme možnosti, jež nám dává legislativa, abychom obcím pomohli znemožňovat průjezdy kamionů. Je to na delší diskusi, ale to, že obcím chceme pomoci, platí. Můj resort tento úkol vnímá a je otázka měsíce dvou, kdy k tomu vydáme nějaké další stanovisko.

Kraj zahájil loni zkušební vážení kamionů. Budete v projektu pokračovat?

Prostředky na tuto akci v rozpočtu vyčleněny máme. Nicméně velmi pochybuji o tom, že systém, který byl navržen, je účinný. Legislativa je v tomhle poměrně jasná a kraj se spíš bude snažit iniciovat nějakou legislativní úpravu měření a dopadů měření. Rozhodně se o to budu zajímat. Pojedu se podívat na místo, kde se váží, budu debatovat s firmou, která projekt na území kraje realizuje. Chceme, aby tato akce byla efektivní, a také – aby příjmy z pokut šly kraji, a ne jinému subjektu. My jsme investorem vah, my platíme za přetížené silnice, tak proč by měl být příjemcem pokut někdo jiný?

Další váhy tedy v dohledné době instalovány nebudou?

Pokud se ukáže, že mají smysl, že to je právně dobře ošetřené a ekonomicky efektivní, pak ano. Pokud se ukáže, že to byla předvolební rétorika, která žádný problém neřeší, pak vyčleněných padesát milionů dáme raději do oprav komunikací či do projektu bezpečnosti.

Mimochodem – bude kraj pokračovat v akci Bezpečně do školy?

Ano – chceme si ale udělat jasno, kam peníze, jež máme k dispozici, půjdou. Já preferuji výrazně podpořit rozšíření stacionárních radarů v obcích. Tam by měla směřovat většina finanční podpory. A pro příští roky bych chtěl výrazněji podpořit stavební úpravy v průtazích obcí a míst, kde vedou silnice druhých a třetích tříd.

Jedním z plánů ČČSD, který zabodoval u voličů, byly školní autobusy zdarma. Kdy tento projekt spustíte?

Začneme od nového školního roku, to znamená od 1. září 2009. Krajské zastupitelstvo už schválilo v rozpočtu příslušný finanční obnos.

O jakou částku se jedná?

V loňském roce bylo na žákovské a studentské jízdné určeno 59 milionů korun. My jsme to pro rok 2009 zvýšili na 85 milionů korun.

Jak bude konkrétně projekt fungovat?

Dopravci nebudou od dětí a studentů do 19 let vybírat příslušnou finanční částku, ale vyúčtují ji kraji. Projekt se ovšem netýká jen školních autobusů, ale i vlakové dopravy.

Bude zřejmě těžké dohodnout se s drahami, kdo může a nemůže jezdit zdarma. Technické zajištění akce je otázka velmi složitá a v této chvíli se na ni pracuje. Ručím za to, že ode dne spuštění poběží vše bez zásadních komplikací.

Shrňme to: Jaké jsou priority kraje v oblasti dopravy?

Chceme zvýšit bezpečnost na silnicích – zejména na těch, které vedou obcemi a městy. Za druhé chceme zvýšit kvalitu jednotlivých staveb. A za třetí: chceme navázat úzkou spolupráci s dopravní fakultou ČVUT Praha a zapojit studenty do posuzování i příprav dopravních projektů.

Hostivice a Jeneč se zbavily tisíců aut

Deset a půl kilometru měří úsek rychlostní silnice R6 od pražského okruhu do Pavlova, který byl slavnostně uveden do provozu v samém závěru loňského roku. Jedna z nejdůležitějších dopravních staveb ve Středočeském kraji pomůže především Hostivici, Jenči a Pavlovu, kterými denně projížděly desetitisíce aut.

Čtyřproudá silnice dlouhá přesně 10 430 metrů začíná na okraji Prahy – napojuje se na mimoúrovňovou křižovatku Řepy a severně od Pavlova navazuje na dříve dokončené úseky končící zatím v Novém Strašecí. „Oddychnout si mohou hlavně obyvatelé Hostivice, Jenče a Pavlova. Negativní účinky z dopravy byly nejen z hlediska intenzity dopravy, ale i z hlediska bezpečnosti chodců a ochrany životního prostředí v podobě překračování limitů emisí a hluku,“ uvedl generální ředitel Ředitelství silnic a dálnic Alfred Brunclík.

Podle něj je na stavbě čtrnáct mostů o celkové délce 870 metrů. Nejzajímavějšími objekty jsou dvě odvodňovací štolky dlouhé 1630 metrů. Celá stavba je totiž zapuštěna do terénu.

„Druhou zajímavostí je založený tunel, který je pod budoucí paralelní dráhou letiště Ruzyně. Řidiči to poznají, budou tedy projíždět omezenou rychlostí 80 kilometrů v hodině. Je to ještě budoucí staveniště, úsek bude zastře-

šen právě tou dráhou,“ sdělil. Nová rychlostní komunikace mezi metropolí a Pavlovem se začala stavět v březnu 2005. Hotova podle původních plánů měla být až v roce 2010. Právě kvůli kritické dopravní situaci v okolních obcích byly ale práce uspíšeny.

Zrychlení prací podle Brunclíka budování R6 neprodražilo, cena se nemusela navyšovat. I s daní stálo vybudování úseku 3,2 miliardy Kč.

Náměstek středočeského hejtmána pro dopravu Robin Povšík poděkoval bývalému prvnímu muži kraje Petru Bendlovi za to, co ve funkci pro dokončení rychlostní komunikace udělal. I přes střídání vlád v čele kraje by se na to podle Povšíka nemělo zapomínat.

„Na tuto stavbu se čekalo dlouho,“ řekl při přestřihu pásky Bendl s tím, že podle dřívějších příslibů ministrů dopravy měla silnice vzniknout již v roce 1999. „Komplikované bylo hlavně domluvit křižovatku, která se napojuje na obchvat Prahy,“ dodal.

Podle Brunclíka bude R6 po kompletním dokončení jednou z nejdůležitějších komunikací v zemi. Na jaře se k nové části u výjezdu z Prahy přidá ještě oprava současného čtyřproudého úseku R6 mezi Pavlovem a Novým Strašecím. Na trase od Chebu do Karlových Varů by měla být R6 hotova do konce roku 2011.

Nemocnice jsme změnil k lepšímu! tvrdí Bendl

Začali jsme s rekonstrukcí velkých krajských nemocnic, zvyšovali jsme platy lékařům i zdravotním sestřím, zaměřili jsme se na zkvalitňování péče o pacienty, říká v rozhovoru pro Středočeské listy bývalý hejtman a zastupitel Středočeského kraje Petr Bendl.

Nové vedení kraje se ale netají zásadní kritikou krajských nemocnic – akciových společností...

Kritizovat je vždycky jednoduché. Po mnoha letech, kdy nikdo nenašel odvahu investovat nezbytně větší částky do modernizace nemocnic, jsme se pustili do velkých projektů. Vybudovali jsme například nový pavilon operačních sálů a urgentního příjmu v kolínské nemocnici, který stál více než 400 milionů korun. Rozběhli jsme dlouhou oddálovanou rekonstrukci a přístavbu v příbramské i kladenské nemocnici. To jsou nepochybnitelná fakta.

Už ve volební kampani ale David Rath jednotlivé projekty zpochybňoval a hovořil o nich jako o ne hospodárných a megalomanských.

Ty projekty nevznikaly jako zmíněná kritika v nějaké politické kanceláři v Praze, byly výsledkem diskuse s nezávislými odborníky i s pracovníky samotných nemocnic. Tlačili jsme navíc na ředitele jednotlivých zařízení, aby připravili střízlivé návrhy. Už na samém začátku jsme rozhodli, že úvěr na stavbu i zdravotnické vybavení bude z 85% procent hradit kraj a z 15 procent nemocnice ze svých příjmů. I to byla pojistka, aby nevznikaly zbytečně nadnesené záměry. Jsem přesvědčen, že se podařilo najít finančně přijatelná řešení. Dokazuje to konečně i skutečnost, že například návrh nové přístavby v Mladé Boleslavi, s nímž teď přichází nové vedení, bude mnohem nákladnější. Jsem přesvědčen, že Rathova



Kvalitní zdravotní péče je podmínkou rozvoje středočeského zdravotnictví.

kritika modernizace příbramské a kladenské nemocnice byla jen předvolebním trikem. Od té doby jsem už nic negativního neslyšel.

V očích veřejnosti vám určitě ublížily zlaté padáky pro management beneš

šovské nemocnice. Prý to mimo jiné dokazuje, že systém akciových společností je nastaven špatně. Jak se na to díváte vy?

Tohle jistě nebyla chyba systému. Když někdo ukradne v obchodě drahou láhev alkoholu, také se hned nehovoří o systémové chybě, ale prostě o konkrétním činu a selhání jednotlivce. V ostatních čtyřech krajských nemocnicích k žádnému takovému excesu nedošlo. Sám bych proti bývalému vedení benešovské nemocnice zakročil velmi tvrdě. A to i na základě zhoršených hospodářských výsledků. Je smutné, že jeden zlyhání vrhá špatné světlo na všechno, co pozitivního se v nemocnicích podařilo.

Všechny krajské nemocnice se podle vedení kraje propadají do červených čísel. Měl jste už před volbami takové zprávy?

Musím to především uvést na pravou míru. U těch nemocnic, které si už vždy

úvěr na modernizaci, se samozřejmě jeho výše promítá do hospodářské uzávěrky. Hned je ale třeba připomenout, že 85% těchto úvěrů bude splácet kraj. O tom, že modernizace nutná je, nikdo nepochybuje a způsob financování ještě před volbami odsouhlasilo krajské zastupitelstvo napříč politickým spektrem. Je to podobné, jako když si rodina bere hypotéku na nezbytnou rekonstrukci domu s tím, že do budoucna počítá s pravidelnými splátkami. Pokud chce někdo účelově vykládat tyto hospodářské výsledky jako důkaz neschopnosti předchozího vedení nemocnic, je to jen politická demagogie.

Co říkáte na to, že lidé v krajských nemocnicích už nemusí platit žádné z regulačních poplatků?

Byl to předvolební slib, který ČSSD získal mnoho voličů. Nechci hovořit o řadě technických problémů, jež jsou s naplňováním tohoto slibu spojeny. Větší problém je, že v současné době

kraj vytváří v oblasti zdravotnictví nerovné podmínky. Reagují na to negativně už dnes města, která zřizují své nemocnice, i ostatní poskytovatelé zdravotní péče. Každé nerovné podmínky přitom zakládají další problémy do budoucna. Mohlo by například dojít k destabilizaci celého systému. Přál bych si, aby došlo na celostátní úrovni k úpravě poplatků. Byli od nich například osvobozeni novorozenci a děti. Konečně v tomto duchu se vyslovila i lékařská komora. Kraj by se potom měl vrátit k normálnímu režimu a zaměřit se znovu na zkvalitňování péče o pacienty a zlepšování podmínek pro zdravotnický personál. To byly naše hlavní priority. Nemocnice nakupovaly nové diagnostické přístroje, pracovaly na zkvalitnění péče a podařilo se také zlepšit odměňování lékařů i sester. Úhrada poplatků z krajské pokladny je jen čistý populismus, který nic jiného kromě dočasných stranických preferencí nepřináší.



Podle bývalého hejtmana se postupovalo dobře.

Vzpomínka na Hanuše Bohmana

OD ČTENÁŘŮ

Na konci loňského roku vyšla publikace o malíři Hanušovi Bohmanovi. Titul nazvaný Vzpomínka na akademického malíře Hanuše Bohmana nemá na regionálním knižním trhu obdoby – mimo jiné obsahuje řadu unikátních portrétů významných osobností.

Mistr Hanuš Bohman se narodil před 105 lety ve Kdyni u Domažlic, ale od deseti let žil v Nymburce. Pracoval a tvořil tu až do smrti v roce 1980. Původně jsem chtěl výročí jeho narození připomenout pohlednicí formátu A5 a umístit na ni fotografie obrazů, kreseb a karikatur. Rozhodl jsem síť a oslovoval lidi, zda mají nějaké Bohmanovy obrazy. Ohlasů byla spousta a z pohlednice nakonec vznikla kniha, v níž je přes osm set děl. Hanuš Bohman zachytil význačné osobnosti své doby i běžné lidičky a místa, která měl rád. K portrétovaným osobnostem patří generál Medek, hudební skladatel J. B. Foerster, malíř Alfons Mucha, spisovatel J. S. Machar, herec Jaroslav Vojta, kníže Alex Thurn-Taxis, Josef

Skupa, A. B. Svojsík a mnoho dalších. Řeka Labe, královské město Nymburk, krajina na Rožďalovicku, říčky Výrovka a Mrlina, Jabkenice, Poděbrady, Sadská či Kersko. Tyto i spousty dalších míst, vesniček a měst v Polabí na nás promlouvají z umělcových děl. S odstupem času vznikl jedinečný dokument nejen o „městečku, kde se zastavil čas“, ale i o polabské krajině a lidech v ní žijících. Součástí publikace je DVD s amatérským dokumentárním filmem z roku 1965 nazvaným Nymburk očima akademického malíře Hanuše Bohmana.

Vzpomínka je počtu skvělému umělci a člověku, jenž s námi v našem kraji žil a tvořil. Děkuji všem, kteří se rozhodli knihu podpořit – především rodině Hanuše Bohmana, příspěvkové organizaci Středočeského kraje Polabskému muzeu v Poděbradech a jeho pobočce, Vlastivědnému muzeu v Nymburce, městu Nymburk a všem sponzorům.

Do 16. února 2009 je ve Vlastivědném muzeu v Nymburce také instalována výstava obrazů a karikatur Hanuše Bohmana. Otevřeno je denně mimo pondělí od 9.00 do 16.00 hodin.

Karel Říha, Nymburk

Krajským nemocnicím jste to spíš osladili, pane exhejtmane

„Nemocnice jsme změnil k lepšímu,“ tvrdí ve svém rozhovoru můj předchůdce Petr Bendl. Jako lékař a člověk, který se zdravotnictvím zabývá celý život, a stejně tak i jako současný hejtman Středočeského kraje, považuji za nezbytné uvést jeho slova na pravou míru.

Pan bývalý hejtman horlivě mluví o rekonstrukcích nemocnic v kraji. Předně je třeba říci, že rekonstrukce byly již od samého počátku leckde špatně nastaveny. Místo toho, aby byly rekonstruovány stávající nemocniční budovy, rozhodl bývalý hejtman o tom, že se budou na tyto budovy „přilepovat“ různé moderní „výčňelky“. Stávající budovy však zůstaly v mnoha případech ve velmi zoufalém stavu. Proto kraj pod mým vedením zcela změnil koncepci těchto nutných rekonstrukcí. Naším cílem je zrekonstruovat v nejbližších letech celé areály, nejen rozšiřovat provoz. Pan Bendl také v rozhovoru zapomněl dodat, že nemocnice zadlužil dvěma miliardami

korun a navíc nyní i provozní ztrátou. Celé vedení včetně pana Bendla přitom už v době, kdy se o rekonstrukcích rozhodovalo, museli vědět, že úhrada 15% nákladů jsou zcela mimo ekonomické možnosti nemocnic, a že tedy nemocnice nebudou schopny tyto své závazky splácet. Pokud bychom k těmto nemocnicím přistupovali jako ke klasickým akciovým společnostem, už by na ně dávno musel být vyhlášen konkurs. Dnes je jasné, že jejich dluhy budou muset být v plné výši splaceny z rozpočtu kraje.

Pan exhejtman tvrdí, že zvyšoval platy lékařům a sestřím, ale už zamlčel, že méně než rostly ve státních zařízeních, a proto ve středních Čechách schází na mnoha místech zdravotnický personál. Nyní tu kritickou situaci musí řešit nové vedení kraje. Velmi mě také udivilo, jak obratně se pan bývalý hejtman chtěl „vykrotit“ z kauzy tzv. zlatých padáků, které si nechal vyplatit například management benešovské nemocnice v čele s jejím, dnes už našťástí bývalým, ředitelem Petříkem. Pane Bendle, dovolte, abych vám připomněl, že bývalý ředitel nemocnice Petřík byl

a je členem ODS. On i ostatní členové představenstva byli zvoleni a jmenováni vámi a bývalou radou. Společně jste také schválili stanovy, které panu Petříkovi umožnily vyplatit takto nehorázné sumy sobě a svým povedeným kolegům. Bývalá krajská rada totiž převzela nemocnici z příspěvkové organizace na obchodní společnost, která toto jednání umožňuje.

Za kroky pana Petříka tedy nesete jasnou politickou i manažerskou odpovědnost. Vyplácení tučných odměn v době, kdy je nemocnice v dlužích, považují za vrchol rozdrozí vůči všem občanům i pacientům.

V neposlední řadě mě překvapil také přístup pana bývalého hejtmana k poplatkům ve zdravotnictví, kdy si přeje, aby byly tyto poplatky na celostátní úrovni upraveny a aby od nich byli osvobozeni novorozenci a děti. Pane Bendle, proč jste si to nepřál i v době, kdy se o poplatcích rozhodovalo? Nebyl jste snad místopředsedou strany, která tyto asociální reformy ve vládě prosadila?

MUDr. David Rath, hejtman Středočeského kraje

Zrušení poplatků Mladá Boleslav uvítala

Klaudiánova nemocnice v Mladé Boleslavi patří ke zdravotnickým zařízením, v nichž středočeský hejtmán MUDr. David Rath zrušil od nového roku přímé hrazení regulačních poplatků pacientem. Přesvědčili jsme se na vlastní oči, jak nový systém funguje.

Za každou návštěvu u lékaře, během níž je provedeno vyšetření, s výjimkou preventivních prohlídek a laboratorních vyšetření, zaplatí pacient v současnosti podle platného zákona 30 korun. Pro stejnou sumu musí sáhnout do peněženky v lékárně za každý lék, na který mu lékař vystavil recept. Ošetření na pohotovosti v noci, o víkendech či svátcích nás přijde na 90 korun. Za den pobytu v nemocnici, lůžnici, léčebnách či léčebných ústavech hradíme 60 korun.

Tzv. regulační poplatky byly stanoveny zákonem od 1. 1. 2008 s odůvodněním, že se tak výrazně omezí zneužívání veřejného zdravotnictví. Tedy abychom neplýtvali léky, neplýtvali drahocenným časem lékaře kvůli předepsání prášku za osm korun nebo prostě jen nezkoušeli, jestli nám doktor historku o zaručené smrti na jazyku „spolkne“ a vypíše neschopenku či omluvenku do školy.

V nemocnicích, jejichž zřizovatelem je Středočeský kraj, platili pacienti poplatky povinné z vlastních kapes pouze jeden kalendářní rok. Novému hejtmánovi MUDr. Davidu Rathovi, který zvítězil ve volbách v listopadu 2008, se tak podařilo splnit svůj hlavní volební slib. Dne 15. prosince 2008 přijalo zastupitelstvo Středočeského kraje usnesení, které povinnost hradit regulační zdravotnické poplatky ve všech zdravotnických zařízeních kraje ruší. V krajských nemocnicích, lékárnách a na pohotovostech od 1. ledna nemusí pacient zaplatit ani korunu. Poplatky za něj platí kraj, který peníze poskytuje občanům formou daru. Na úhradu poplatků počítá v rozpočtu s 80 miliony korun.

Jasno už u vchodu

Na vybírání regulačních poplatků v mladoboleslavské Klaudiánově nemocnici vyzráli od prvopočátku. Nenabírali kvůli němu nové zaměstnance, nebudovali speciální přepážky. Namísto toho město bezplatně zapůjčilo několik parkovacích automatů, u nichž stačilo jen trošku předělat „vnitřnosti“. Mají elegantní nerezový kabátek, takže se za ně rozhodně nemusí nemocnice stydět, a pro daný účel plně vyhovují.

Přestože od 1. ledna hlásá nepřehlédnutelná cedule u hlavního vchodu do budovy, že za pacienty uhradí regulační poplatky Středočeský kraj, automat ve vstupní hale stojí dál a několik dalších je rozmístěno na ambulancích. „Zbytečné určitě nejsou. Někteří pa-



Nová podoba mladoboleslavské nemocnice.

cienti totiž platí dál sami od sebe,“ prozradila nám usměvavá brunetka na recepci.

Peníze, které byly vybrány v mladoboleslavské nemocnici během roku 2008, byly podle slov tiskové mluvčí Hany Koišové průběžně investovány do platů zaměstnanců a obnovy přístrojového vybavení nemocnice. „Lidé jsou samozřejmě rádi, že ušetří. Dokazují to i neuvěřitelně dlouhé fronty v obou pobočkách ústavní lékárny,“ dodala.

Nedůvěřivý Tomáš

Bělovlasý pán usazený na invalidním vozíku na mě po otázce, co říká zrušení poplatků, pohlédl trochu udiveně. „No jo, vidíte, ani jsem si to neuvědomil,“ prohlásil. „Měl jsem úplně jiné starosti. Převčirem jsem upadl na náledí a teď nemůžu dělat vůbec nic. Je to hrozná otrava,“ zabrblal si na účet levého kotníku, pevně sevřeného v sádrovém obvazu. Jeho manželka, která ho doprovázela, dodala: „To víte, že jsme to uvítali. Jsme oba důchodci, takže počítáme každou korunu.“

Jeden z automatů je umístěn mimo jiné v čekárně úrazové ambulance. Přestože se v ní sešly během naší

návštěvy téměř dvě desítky pacientů, zamířil k němu pouze jediný. Pěkně oblečený muž středního věku, působící dojmem dobře situovaného podnikatele. Na otázku, proč platí, když nemusí, odpověděl: „Člověk nikdy neví, co z toho ještě bude. Nemám zapotřebí přidělovat si do budoucna starosti. S účetnictvím a daněmi si už tak dost užívám.“ A protože byla neděle, a tudíž doba víkendové pohotovosti, naházel do přístroje 90 korun.

I takový nedůvěřivý Tomáš se mezi pacienty stále ještě najde, přestože hejtmán Středočeského kraje ví, co dělá. Počátkem ledna 2009 se okamžitě obrátil dopisem na ředitele nemocnic zřizovaných krajem s upřesněním postupu při placení regulačních poplatků, aby personál i občané byli co nejméně zatěžováni administrativou, která není z právního hlediska nezbytná. Obával se totiž, aby nedocházelo k prodloužení čekací doby na lékařské ošetření či vydání léků, což je podle jeho slov nepřijatelné. MUDr. David Rath upozornil, že dar může být poskytnut i na podkladě ústní dohody, a tudíž není nutné s každým pacientem podepisovat písemnou da-

rovací smlouvu. Ústní dohoda o daru kraje stačí vyznačit v dokumentaci pod zápisem o vyšetření nebo na blance receptu. Úrazovou ambulancí v Klaudiánově nemocnici projde denně průměrně 60 pacientů, v nevládním zimním počasí se leckdy jejich počet vyšplhá až ke stovce. „Lidé jsou rádi a většina z nich neplatí,“ prozradila nám zdravotní sestra Petra, jež měla právě službu. „Zpočátku jsme s každým pacientem vypisovali darovací smlouvu, takže to bylo trochu složitější. Teď už máme připravené samolepicí štítky, které vylepujeme do karty.“

Hrozí příliv Pražáků?

Regulační poplatky ve zdravotnických zařízeních, která zřizují, zruší od 1. února všechny kraje České republiky s výjimkou hlavního města. Dohodli se na tom všichni hejtmáni 16. ledna na společném zasedání Asociace krajů ČR v Brně. Od tohoto dne zavedli jednotný systém úhrady formou darovacích smluv, jejichž zavedení a správa si nevyžádaly podstatné zvýšení administrativy. Je tedy pravděpodobné, že se mezi pražskými pacienty rozmůže jakási zdravotní turistika a začnou se obracet se svými potížemi na mimopražská zdravotnická zařízení především ve Středočeském kraji, která mají téměř na dosah.

Zda možnost neplacení poplatku způsobila již nyní příliv pacientů do krajské nemocnice v Mladé Boleslavi, to podle zaměstnanců zatím nelze říct jednoznačně. Je velmi obtížné na tuto otázku odpovědět, protože nemocnice byla po desetiletí vyhlášená kvalitou poskytované péče, za níž sem vždy mířili pacienti ze všech koutů republiky. Nyní si tu kladou otázku, jestli k nim časem nezačne jezdit právě mnohem víc pacientů z Prahy, kde se zatím stále ještě o zrušení poplatků neuvažuje. Zatím to tak nevypadá. Lékaři jsou však přesvědčeni, že příliv zatím ještě nenastal jen díky špatnému počasí. Až vysvitne slunko a oschnou silnice, může k takové situaci dojít. Jestli tomu tak opravdu bude, ukáže jenom čas.

Proč právě teď?

Díky osvobození od regulačních poplatků se na mladoboleslavské úrazové ambulanci opravdu tu a tam objeví pacienti, kteří bezplatně ošetření na pohotovosti zneužívají. Například otec se zhruba desetiletým synem, již dorazili v neděli dopoledne opravdu s „akutním“ problémem – trápil ho zarůstající

Jazykem paragrafů

Povinnost platit regulační poplatky stanovuje zákon, jenž vstoupil v platnost dne 1. 1. 2008. Návrh na jejich zrušení schválila Poslanecká sněmovna v prosinci 2008, zbývá ještě, aby ho schválil také Senát. Kraje však nechtějí tuto změnu oddalovat, a proto se shodly na překlenovacím řešení, které uvedl jako první do praxe právě Středočeský kraj. Úhrada poplatků formou daru z krajských rozpočtů není podle odborníků v rozporu se zákonem a současně plní vytčený cíl – ulevit občanům od další finanční zátěže ve chvíli, kdy jsou jejich příjmy vinou zdravotních potíží dočasně či dlouhodobě omezeny.

nehet na palci u nohy. Záležitost je to sice hodně bolestivá, rozhodně však nikoli na umření. Přesto sympatický pan doktor nehnul brvou a malého pacienta pečlivě ošetřil.

Kdyby měl tatínek sáhnout do peněženky pro 90 korun, možná by si víc rozmyslel víkendovou návštěvu na ambulanci určené pro akutní případy a zneužívání času lékaři, jejichž rukama mimo jiné velmi často procházejí i vážně zranění z dopravních nehod na nedaleké rychlostní silnici R10. Zjevně si míru vstřícnosti zdravotního personálu vůbec neuvědomil. „A nešlo by to zase o víkend? Nebo aspoň večer?“ reagoval na oznámení, že má syna přivést na kontrolu za tři dny, tedy ve všední den. „Nezlobte se, ale kontrola zdravotního stavu pacienta po výkonu opravdu nepatří k úkonům, které by měly být prováděny na pohotovosti,“ vysvětlila mu vlídně sestřička.

Mnohem víc mladoboleslavské zdravotníky trápí jiný problém. Kromě bezdomovců přibývá stále více zahraničních dělníků, kteří přišli o práci, a tudíž už neplatí zdravotní pojištění. Přesto stále ještě mají platný průkaz pojištěnce, takže mimo úřední hodiny zdravotní pojišťovny nemá personál pohotovosti šanci ověřit, zda provedené úkony vůbec někdo zaplatí. „Ošetřit je musíme a děláme to vlastně zadarmo,“ posteskla si jedna ze sester. „Přítom by měli ošetření uhradit na místě a v hotovosti. Jenomže nemáme šanci zjistit to včas.“



Ředitel nemocnice Josef Langer.

Pojed'te k nám, moře už přece dobře znáte!

Do středních Čech jezdí méně turistů. Návštěvníků v loňském roce ubylo většinou krajů České republiky, ale střed země hlásí propad největší. Zastavit úbytek, a naopak nastartovat co největší příliv hostů z domova i ciziny má mimo jiné v popisu práce Středočeské turistická informační služba. V jejím čele stojí nová šéfová Šárka Alexa.

Ředitelkou STIS jste přibližně měsíc. Už jste se stačila rozkoukat?

Snažím se. Myslím, že už jsem v obraze, ale toho, co ještě musím zmapovat, je také hodně.

S čím jste do nové funkce nastoupila?

S nástupem nového člověka vždy přicházejí nové impulsy. Já chci pokračovat v práci, která už byla započatá, ale zároveň ji obohatit o své vlastní zkušenosti. Nejdůležitější ze všeho je pozvednout turismus v kraji a najít všechny možné cesty, aby se střední Čechy dostaly do povědomí veřejnosti. Středočeský kraj má hodně míst, která určitě stojí za to vidět. Možná by letošní léto mohl leckdo vyrazit spíš k nám, než zase klasicky k moři.

Máte nějaké krédo, které hodláte v novém působení naplnit?

Mám cíle – třeba utrhout co nejvíce turistů z Prahy a přivést je do středních Čech. Těm, co přivedeme, maximálně ulehčit orientaci, nabídnout jim co nejvíce informací. Také chci pracovat na tom, abychom se k návštěvníkům uměli chovat, abychom jim dali najevo, že si jich vážíme, naplnili jejich očekávání a dali jim důvod k návratu.

PROFIL

Šárka Alexa

- narodila se 18. 10. 1968 v Praze
- absolvovala Střední umělecko-průmyslovou školu v Praze-Žižkově, obor užitá grafika
- učila na Základní škole v Praze 2 český jazyk a výtvarnou výchovu, poté pracovala v reklamní agentuře, kde se specializovala na návrhy billboardů
- pro cestovní kanceláře zajišťovala kompletní servis v oblasti pohostění, ubytování a kulturního programu turistů v Praze a okolí
- má zkušenosti s podnikáním v oblasti nákupu, prodeje a zprostředkovatelské činnosti.
- bydlí v Jílovém u Prahy, má tři děti

Turistů ve středních Čechách ale ubývá. Už víte proč?

Myslím si, že problém ani tak není v nabídce. Spíš v tom, že velká skupina lidí, zejména rodiny s dětmi, má v téhle těžké době méně peněz na výlety a volnočasové aktivity. Sama mám tři děti a vím, jak finančně náročné je s nimi cestovat.

Proč ale přestali jezdit cizinci?

Do Prahy jezdí pořád. Výrazně se změnila jejich skladba – dříve jezdili Italové, Španělé, dnes převažují Rusové. Co se týče kraje, je to otázka nejen nabídky, ale také, možná hlavně, propagace. Chtěla bych vymyslet atraktivní program, který by sem dokázal znovu zahraniční turisty nalákat. Vymyslet zajímavé lokality a připravit takzvané balíčky neboli komplexní nabídku lokality, programu, ubytování, stravování... A o tom všem se samozřejmě potenciální návštěvník musí dozvědět. Budeme využívat všechny dostupné možnosti, abychom dali cizincům najevo, že existuje nejen Praha, ale i další atraktivní města, lokality...

Zkuste nabídnout tři atraktivní středočeské lokality, jež by podle vás dokázaly zaujmout „zmlsaného“ zahraničního turistu.

Určitě Kutná Hora. Historické město s několika zajímavými pamětihodnostmi. Dále Sedlčansko – zdejší krajina je úchvatná, a navíc se tu konají atraktivní výstavy. Za třetí třeba Příbram, za čtvrté Vysoký Chlumec a tak dále.

Kam byste pozvala našince, na stejná místa?

Domácím turistům bych nabídla cyklistické výlety, dráhy pro bruslení, vodácké akce na Sázavě.. A dále třeba kulturu, akce pro všechny typy lidí – každý ať si pro sebe i svoji rodinu vybere, co ho zajímá.

Mimochodem – které je vaše nejoblíbenější místo ve středních Čechách?

Já jsem se do svého nejoblíbenějšího místa ve středních Čechách přestěhovala z Prahy – je to Jílovsko, okolí Žampachu, štoly svatého Josefa... To je snad nejkrásnější místo, které jsem kdy viděla. Přijedte se podívat!



Nová ředitelka STIS má velké zkušenosti.

Bude se Středočeský kraj v oblasti turistiky nějak výrazněji profilovat vůči krajům jiným?

To, čím bude Středočeský kraj významný, se budu snažit dostat do předí a maximálně propagovat. Týká se to třeba osobností, které měly vztah ke středním Čechám – Lady, Čapka, Drtikola...

Naše nabídka bude pestrá a bude obsahovat maximum toho, co kraj nabízí. Aby si každý měl šanci najít to, co ho zajímá a baví.

Jak se o vaší nabídce lidí dozvědí?

Připravujeme kalendář akcí, jež zprístupníme na internetu. Budeme vydávat tiskové zprávy, zadávat reklamu, starat se o to, aby všechna informační centra v kraji měla seznam aktuálních nabídek a turistických balíčků. Také hodláme co nejvíce spolupracovat s cestovními kancelářemi, agenturami či organizacemi typu Klub českých turistů.

Co chystáte na letošní rok?

Za námi je veletrh cestovního ruchu

v Brně, před námi pražský Holiday World a další veletrhy. Čekají nás výstavy v Bruselu, v únoru začínáme Karlem Čapkem. Také bychom chtěli připravovat vlastní produkty, zejména už zmiňované balíčky pro turisty...

Až se příští rok v tuto dobu budeme bavit na stejné téma – jaký pohyb ve statistických návštěvnosti kraje vás uspokojí?

Budu spokojena, když turisté letos přibudou – v jakémkoliv množství.

Kraj v Brně lákal na středověk, pivo teklo proudem

Středověké tržiště. Takovou podobu letos měla prezentace Středočeského kraje na jednom z největších středoevropských veletrhů cestovního ruchu Regioutour 2009. Středočeský „jarmark“ během čtyř lednových dnů na brněnském Výstavišti navštívily tisíce lidí.

Veletrhy Regioutour a GO se již tradičně konají v polovině ledna. Letos se jich v několika pavilonech Výstaviště Brno zúčastnilo bezmála 1300 vystavovatelů z 31 států. Středočeská expozice patřila k těm největším: „Spolu s krajem a Středočeskou turistickou a informační službou se prezentovalo dalších dvacet pět vystavovatelů – partnerský region Burgundsko, Praha, několik destinačních managementů a samozřejmě jednotlivé mikroregiony, města či obce,“ uvedl vedoucí odboru kultury Středočeského kraje Jiří Skalický s tím, že letošní prezentace kladla důraz na historii. „Představili jsme tu bonmot, že v době, kdy Praha byla ještě vesnicí, byly střední Čechy již samostatným státem. Kraj má v tomto směru opravdu velký potenciál – je tu velké množství historických měst, koná se hodně historických akcí. Rádi bychom na ně pozvali co největší množství návštěvníků.“

Středočeši v Brně nabídli propa-

gační materiály, brožury, mapy, tipy na výlety, návštěvníci mohli ochutnat rakovnické či benešovské pivo, medovinu z Měslovic či řepánek z Polabí. K tomu jim vyhrával rakovnický dixie-

land Brass band či staropražská kapela Třehus, která je doma v Poberouni.

„O co byl největší zájem? Určitě o nové propagační materiály, hlavně ucelenou řadu tematických brožur,“

rekapituje Veronika Dlouhá ze STIS.

„Návštěvníkům se také hodně líbilo nové číslo středočeského časopisu Kaleidoskop, doslova na dračku šly cyklotrasy. Jako raritu, kterou v Brně ni-

kdo jiný neměl, lidé oceňovali virtuální prohlídky.“

Její slova potvrzovala třeba dvačtyřicetiletá Jana Černá, jež na brněnském Výstavišti dorazila s rodinou až z Ostravy: „Na Regioutour se snažíme jezdit každoročně, je tu pokaždé k vidění spousta zajímavých věcí i nápadů. Nám se letos nejvíce líbila obří maketa hradu Karlštejna a také středočeské virtuální prohlídky.“

Podle hejtmana Davida Ratha, který do Brna dorazil v zahajovací den a několika návštěvníkům přímo u stánku načepoval pivo, je třeba nalákat do Středočeského kraje nové turisty: „Poměrně důkladně jsme se zabývali dalším osudem a působením STIS. Musíme ji rozšířit, aby se jí dalo přitáhnout do kraje mnohem více lidí než dosud – z tuzemska i ze zahraničí,“ uvedl hejtman. „Budeme se snažit vytáhnout co nejvíce Pražanů, aby se naučili jezdit do Kutné Hory či Poděbrad třeba jen na večeri. A cizincům zase chceme předvést, co většina z nich neví – že Středočeský kraj je spojen s takovými jmény, jako je Dvořák, Smetana či Drtikol. A také, že jediným magnetem kraje není Karlštejn, že jsou tu třeba právě Kutná Hora, Poděbrady, Konopiště...“

Dalším veletrhem, na kterém se Středočeský kraj bude výrazně prezentovat, je Holiday World. Na pražském Výstavišti se koná od 5. do 7. února.



Muž za pípou byl nejen Středočechům poněkud povědomý.

Středočeští sportovci opět triumfovali

Výrazně úspěšný byl konec roku 2008 pro mladé středočeské sportovce. Anna Pačesová z Aerobik studia Čelákovice se stala mistryní světa v aerobiku. Basketbalistky Sadské zase vyhrály největší evropský turnaj v košíkové.

V prosinci loňského roku se v Dubně nedaleko Moskvy konal World Aerobic Fitness Championship ve sportovním aerobiku. V sedmi kategoriích se představili nejlepší světovní kadeti (11–13 let), junioři (14–16 let) i senioři. Mistrovství začalo nejmladší kategorií 11–13 let. Za aerobik studio Čelákovice se do finále z prvního místa probjovalo trio ve složení Veronika Švarcová, Sabina Pavlíková a Bára Jandurová. Škoda jen, že dívky 1. místo neudržely a v náročném závodu nakonec získaly bronzové medaile.

V juniorské kategorii o nejvyšší mety bojovaly pouze Češky. Svůj první světový titul vybojovala Anna Pačesová, taktéž z Aerobik Studia Čelákovice. Aniž se podařilo tento rok vyhrát všechny závody v ČR a byla mimo jiné také nominována mezi nejlepší sportovce Středočeského kraje v kategorii Objev roku do 18 let. Titulem juniorská mistryně světa 2008 skvěle završila své působení v juniorské kategorii. Příští rok přechází do kategorie dospělých.

Vrcholem celého šampionátu je vždy závod seniorů. Do finále se probjovala další členka čelákovického klubu, Denisa Barešová. Vyhrála Australanka Sandi Carmichaelová, druhá skončila Finka Rita Niemiová a na třetím místě skončila Kylie Thomasová z Austrálie. Denise patří nepopulární „bramborová“ medaile.



Školní basketbalový klub Sadská se měl na turnaji k světu.

Úspěchem skončil pro oddíl Školní basketbalový klub (ŠBK) Sadská největší evropský turnaj v košíkové Limfjordscup 2008. Účastnilo se ho více než 160 družstev a 2000 hráčů z celé Evropy. Sadská měla zastoupení třemi družstvy – v kategoriích 97, 93 a 91.

Nejmladší tým 97 získal po obrovských bojích v semifinále s mistrem Dánska, týmem Virum BBK, a ve finále po výhře nad Stevngade Basket (D) zlaté medaile! Přestože oba tyto týmy nastoupily v bojích o medaile posíleny o hráčky ze starších týmů, Vosičky

zabojovaly, nechaly na palubovce všechny síly a po zásluze si odvázejí nejceněnější kov.

Tým 93 postoupil ze skupiny po výhrách nad BBC ZK Hupsnout (B), Slagelse BBK (DK), ALBA (DK) a prohrou s Lokomotief Rijswijk (NL) ze druhého místa. Ve čtvrtfinále přešel přes Virum BBK a po dalším vítězství v semifinále se probjoval až do finálových bojů. Tam se opět setkal se svým soupeřem ze skupiny – s Lokomotief Rijswijk –, který na rozdíl od předchozích zápasů nastoupil v sestavě posílené o starší hráčky. Síly Sadských na soupeře nestačily, i tak ale podaly daleko lepší výkon

než ve skupině. Po těsné prohře o pět bodů získaly Vosy stříbrné medaile!

Družstvo 92 nemělo na turnaji vypsanou kategorii, startovalo tedy se staršími 91. Bohužel se v této skupině sešli pozdější finalisté, a tak v ní Sadská skončila po těsné prohře s týmem Helmy na 3. místě. To ji odsoudilo do bojů o postup do tzv. B-finále, kam se po dalších výhrách probjovala a v něm i zvítězila trojkovým hodem několik sekund před koncem utkání! Do Sadské se za obrovských ovací rodičů, spojených i s ohňostrojem, vrátily hráčky se třemi poháry a maximálně spokojené.



ZÁMECKÁ VEČEŘE. Středočeský hejtmán David Rath uspořádal 9. ledna novoroční večeři na zámku v Mělníku. Mezi pozvanými hosty byly významné osobnosti Středočeského kraje z oblasti kultury, podnikatelé i zástupci managementu krajských institucí.

Hejtmán udělal radost dětem

Zpříjemnit Vánoce dětem z Dětského domova v Ledcích se rozhodl hejtmán Středočeského kraje David Rath – tamním dětem daroval stavebnice a další hračky. „Dárky mi udělaly velkou radost, takovou stavebnici jsem si vždycky moc přál,“ řekl jeden z chlapců v domově. „Doufám, že pan hejtmán přijde příští rok zase,“ dodal. „Děti z dětských domovů se na mě mohou těšit každý rok. Nebudu za nimi ale jezdit jenom na Vánoce, dětské domovy budu navštěvovat v rámci návštěv kraje po celý rok,“ slíbil David Rath. Další z dětských domovů navštívil v předvečer Štědrého dne náměstek hejtmána pro oblast školství, mládeže a tělovýchovy Milan Němec. Ten za dětmi z Dětského domova v Kralupech nad Vltavou také přišel s košem plným hraček.



Děti z dětských domovů mají většinou Vánoce velmi smutně, přestože materiálně nestrádají.

Masopusti, přijďte pobejt k Berounce!

Sraz Masopustů z celé republiky naplánovali na sobotu 21. února organizátoři poberounského masopustu v Zadní Třebani. Proč? Chtějí na jednom místě soustředit co největší počet figur symbolizujících období hojnosti, rozvernosti i všeobecného veselí a pokusit se o zápis do Knihy rekordů.

Podmínky pro účast jsou jednoduché. Masopust z kteréhokoliv konce Středočeského kraje či České republiky musí dorazit na náves v Zadní Třebani (okres Beroun) v sobotu 21. února do 11.00 hodin v kostýmu, ve kterém se zúčastní či zúčastní masopustního průvodu v domovské obci a musí být nějak označen jménem „své“ obce – na zádech, na rameni, na klobouku... - originalitě se meze nekladou. Může mít s sebou

i hostesku se jménem obce či jiný doprovod. Informace získáte na telefonu 728 003 093 či na mailu: redakce@nasenoviny.net, na který také můžete posílat své přihlášky.

Za dnoťebaňský masopust patří mezi největší a nejvyhlášenější oslavy svého druhu v celém Středočeském kraji.

Letos se bude konat v novodobé historii již podvacáté. Každoročně se jej účastní desítky maškar, stovky diváků se sjíždějí do obce ze širokého dalekého okolí.

Jeho součástí je kromě zabijačky, masopustní frašky na návisi a symbolického pochovávaní Masopusta také vystoupení folklorních souborů a několik soutěží – o neoriginálnější masopustní maškaru člověka i zvířete, o nejchutnější koblíhu apod. Letošní novinkou je soutěž o nejnápaditější masopustní vozidlo.



Tradiční masopustní idylka...

PROGRAM

XX. POBEROUNSKÝ MASOPUST
Zadní Třeňbaň, sobota 21. února
10.00 – Jarmark na návsi (veselá fraška, kramářská píseň, pochovávaní Masopusta, tombola, kolo štěstí, soutěž o nejlepší masopustní maškaru a neoriginálnější masopustní vozidlo), kejklíř Petr Theimer, Holky v rozpuku, Notičky, Klíček, Proměny, Třehusk...
– zabijačka, perníky, preclíčky...
– průvod maškar vsí, soutěž o nejlepší pohoštění
19.00 – Posezení s hudbou ve Společenském domě
MASOPUSTNÍ DĚTSKÝ KARNEVAL
Společenský dům Zadní Třeňbaň, neděle 22. února 2009, 14.00 (divadlo pro děti, soutěže, hry, tombola, staropražská kapela Třehusk (www.nasenoviny.net, redakce@nasenoviny.net, trehusk.nasenoviny.net)

Jan Rosák: Jsme takoví neposední, žena a já!

Spokojeným Středočechem je už třináct let známý moderátor a herec Jan Rosák. V Mníšku pod Brdy nejen bydlí, ale také zde organizuje různé akce. S ochotníky z Poberouní zase hraje divadlo.

Jste, pokud vím, Moravan, Hanák. Jak jste se stal Středočechem?

Od roku 1960 jsem skoro čtyřicet let bydlel v Praze-Dejvicích. Když jsme v roce 1996 hledali místo, kde bychom postavili rodinný domek pro nás a mou matku, ukázal mi kamarád louku v Mníšku pod Brdy. Sedl jsem si tam na mez, rozhlédl se kolem a věděl jsem, že nic dalšího hledat nebudu. To, že jsem se vlastně stal Středočechem, jsem si uvědomil až později.

Vás se k podobnému kroku, tedy k usídlení pod Brdy, rozhodlo naráz víc.

Shodou okolností hledali tehdy ze stejných důvodů místo ke stavbě i moji kamarádi Zdeněk Merta a Zbyněk Merunka. A kromě nich vlastně i Jiřina Bohdalová, kterou pak ovšem dcera Simona přemluvila, aby se nestěhovala tak daleko od ní.

Dokonce jste si vybudovali vlastní ulici. Je to tak?

Ano, vytvořili jsme vlastně z našich tří domků na původní louce zbrusu novou ulici a vyvstala potřeba ji nějak nazvat. Zkusil jsem navrhnout tehdejšímu zastupitelstvu, aby nesla jméno vlastně nejslavnějšího „rodáka“ Mníšku, který

se fakticky vlastně ani nenarodil – Káji Maříka. A oni projevili smysl pro legraci a kupodivu souhlasili.

S Kájou jste se pustil i do podnikání. Ještě jste restaurátorem?

Ale já nejsem žádný opravdový podnikatel. Jen jsem starý pivovar přestavěl na multifunkční dům, pojmenovaný podle Káji Maříka. Je tam hostinec, byty, kanceláře a taky divadélko s amfiteátem. Všechno jsem ovšem ihned pronajal, protože vážně podnikat neumím. A mimochodem – v téhle souvislosti jsem se nedávno dověděl, že prý jsem starý pivovar v roce 2000 získal za symbolickou jednu korunu. Asi ten pisatel chtěl, aby si čtenáři zase hezky „zazáviděli“. Tak tedy nemají opravdu proč závidět – pokud ovšem nepovažují jeden milion korun za symbolickou cenu!

Přidruženou divadelní scénu, či možná lépe řečeno scénu ještě provozujete?

Donedávna jsme tam pořádali divadelní představení, na něž jsme zvali herce a soubory „malých forem“, hlavně z Prahy. Prostě – aby lidi nemuseli za dobrým divadlem jezdit, tak ono jezdilo k nám. Jenže to se nedá dělat bez dotací: všechno jsme hradili sami – i ztráty. Při ceně vstupenky 200 korun, kapacitě 80 míst a ceně za představení od 15 do 40 tisíc se to bez pomoci institucí nedá utáhnout. Jediný, kdo nám občas pomohl, byl hodný sponzor ze Zbraslavi, který ani nechtěl být jmenován. Ale pak zájem diváků opadal, chodilo třeba jen 40, pak i jen



Jan Rosák

20 lidí a to byl konec. Dotace došly a museli jsme skončit dokonce i s pořádáním nedělních produkcí pro děti, protože i tam jsme nakonec dopláceli. Když jednou přišla po představení žena domů a s radostí mi oznámila, že „dneska jsme dopláceli jen 500 korun“, řekl jsem silným hlasem: dost!

Takže konec divadelních experimentů v Mníšku pod Brdy?

Jediné, co nám jako podnikatelům, tedy mně a mé manželce Jiřině, zůstalo, je každoroční festival divadla pro děti Lážov Káji Maříka, který přivítá vždy v týdnu na přelomu května a června v našem amfiteátru na 1500

dětí ze středních Čech. Každý den jiné divadelní představení, pak hry a soutěže. Děti u nás stráví krásný den a vrací se k nám už po několika letech celé třídy a školy. Takhle monstrakce se samozřejmě už vůbec nedá dělat bez dotací, ty nám zatím poskytoval kulturní fond Středočeského úřadu. Doufejme, že dotace nevyschnou, jinak by byl konec „Lážova“.

Vy ale v Mníšku akcí pořádáte či spolupřipravujete víc. Pochlubte se...

S mou ženou Jiřinou jsme takoví neposední, a tak si občas děláme nejrůznější radosti, ze kterých se pak někdy vyvinou docela velké a taky pravidelné akce. Tak jsme před pár lety založili u skleničky Klub přátel dobrého vína a nyní nejen že pořádáme časté tzv. řízkové výlety po okolí, ale taky zájezdy za vínem po celé Evropě. A dnes se v Mníšku díky KPVD konají časté degustace pro veřejnost a taky každoroční Festival vína, jehož mám tu čest být dokonce prezidentem! V zimě taky nezapomenout na jednu hezkou vánoční tradici, kterou jsme sice nezaložili, ale od samého začátku se rádi už celých 10 let účastníme. Jde o štedrodenň dopolední Mistrovství světa v salátině. Na stole v hostinci U Káji Maříka se sejde vždycky kolem 15 vzorků vánočního salátu a porota vybírá anonymně vítěze.

Také s místními hrajete divadlo...

O co méně se hraje v našem malém Divadélku K, o to víc jsem si já sám

zahrál a doufám, že ještě zahraju, s ochotníky divadelníky z Poberouní. Jsou velmi aktivní a díky nim jsem aktivní vlastně i já, a tak jsem si v Dobřichovicích, Svinařích a v Karlštejně zahrál moc hezké role, třeba Věvodu bavorského v Noci na Karlštejně nebo doktora Gruntoráda v Postřižínách.

Jste veřejně aktivní víc než dost. Neuvázali jste o tom, že byste se stal mužem na mníšecké radnici?

Na to bych neměl určitě trpělivost v jednání s lidmi a taky „sícflajš“ na těch často nekonečných schůzích. I když nedávno mě potěšila jedna posluchačka pořadu ČRo Praha, který byl vysílán z Mníšku a jehož jsem byl hostem. Pozdravovala mě a prý podotkla, že bych měl jít na radnici. Jenom doufám, že myslela starostovat, a ne se udat...

Kde vás (nejen) Středočeši budou moci potkat či potkávat v roce 2009?

Tak především asi v Mníšku, kde by vám nejčastěji, pak v rádiu, kde budu mít i letos celkem tři relace: Tandem na středočeském Regionu a Prodloužený Kolotoč i Delikatesy Václava Hybše na Praze. Co se týče televize, pokračuje má spolupráce s TV Paprika, pro níž budu točit dalších 20 dílů „Gastro-agenta JR“. Jestli zavítají diváci zase od dubna do pražského Divadla Hybernia, uvidí mě ve Švejkovi. Postřižiny budeme od konce června uvádět leckde – v Dalešicích, Kostelci nad Černými lesy, v Mníšku i ve Všeradicích.

	postava opery Britten-Albert	zesílený zápor	francouzsky cukřenka		vraždy (zast.)	zn. aviváže	bobizační slabika	PRR	stoh listin		latinská předložka	staroegyptská bohyně	dopravní prostředky	římských 1500	cosí	etiop. hora	sety	zn. hlínku		město v Turecku	jednotka el. napětí	značka belgického auta	mládě rysa	
maďarský potok					mužské jméno (25.1.)						předchorobí									středověký kočovník				
holt					okovat						1. DÍL TAJENKY									ozdobné uzlíky				
derivát celulózy					na ono místo (básničky)						MPZ Slovenska									uchazeč				
							častit							Cornellovo drama (1637)						soubor map				
	opotřebená jízda	doktor přír. věd	pohoří v jugoslávii				kajčnick							symetrály						jižní ovoce				
omamné látky																				iníc. režiséra Klose		4. DÍL TAJENKY	slovenský básník	anglicky šknout
2. DÍL TAJENKY																				rty				
celoevrop. měna																				zn. nákladních aut				
SPZ Trenčína					odlišná (slov.)															dětský pozdrav	austr. hora			
patřící áje																				asistent				
	mimozemšťan	pobídka	srnčí mládě																	zvětralé pivo				
uskrnout																				snad			římsky 1004	barva na vajčka
chem. zn. francie																				porada				
horský celek																								
jinak						předložka	ves	stát v USA							anebo (zast.)	zn. americie	plemeno			vojenský výcvik	jméno pěvce Židka			
3. DÍL TAJENKY																				asistent				